

Omdenken in de wond(ere) wereld van wonden

J. Prudhomme van Reine *

In een tijd waarin de ene crisis wordt opgevolgd door alweer een volgende crisis, is misschien ook de wondzorg aan de beurt om in een crisis te raken. Stel je voor dat ook de hydrofiele gazen, het Engels katoen, een hydrocolloïd of een schuimverband niet meer te verkrijgen zijn, omdat ook de grondstoffen die daarvoor gebruikt worden nauwelijks meer geleverd worden. De prijzen zullen sowieso hiervan omhoog gaan, want iedereen kan zich verschuilen achter het feit dat alles duurder wordt, en dus ook de fabrikanten en leveranciers van verbandmiddelen. Opeens wordt alles gemaakt van benzine, olie en/of graan en komt het uit Rusland en/of Oekraïne en zijn de transportkosten enorm gestegen. Of dat waar is maakt niet uit, maar het is een over het algemeen geaccepteerd antwoord. Een reden dus om de prijzen te verhogen.

De kosten in de gezondheidszorg lopen de laatste jaren al steeds meer op. Niet alleen de personeelskosten, maar ook de behandelingen, de medicijnen en de apparatuur. Op het gebied van wondzorg leidt dat soms tot nieuwe inzichten in de behandeling. Te denken valt aan teleconsultatie of familie inzetten bij de wondzorg. Ook de keuze van wondmateriaal kan leiden tot minder kosten wanneer er gekozen wordt voor een wondbedekker die een week kan blijven zitten in plaats van iets wat elke dag verschoond moet worden. Ook op het gebied van het voorkomen van wondinfecties valt er wellicht winst te behalen. Minder wondinfecties betekent immers minder verbandmateriaal doordat de wond eerder dicht is. Voeding speelt ook een rol in het genezingsproces. Dus zolang de eiwitverrijkte voeding nog volop te verkrijgen is, kunnen we misschien het belang van deze voeding nog eens extra onder de aandacht brengen door voorlichting hierover te geven aan de patiënt.

Maar misschien is het ook tijd om verder te kijken en de oplossing uit de natuur te halen. Kwestie van omdenken? Chimpansees maken een papje van bladeren en smeren dat op de wond. Ook pletten ze insecten tussen hun lippen om het vervolgens op een wond te smeren. Niet alleen van hen zelf, maar ook op wonden van soortgenoten. Ook mensen weten al duizenden jaren gebruik te maken van insecten in de geneeskunde. Denk aan bloedzuigers of maden ter bevordering van de genezing en het opruimen van geïnfecteerde- en necrotiserende wonden. Of het gebruik van visshuid als wondbedekker. Of gaan we gewoon de wonden meer aan de lucht laten drogen? Kost immers niks!

Laten we onze creatieve geest weer aanwakkeren en indien mogelijk gebruik maken van de middelen die de natuur ons te bieden heeft. En laten we die ook delen met elkaar. Uiteindelijk hebben niet alleen de patiënten hier baat bij, maar ook de zorgverleners, de gezondheidszorg en raakt het de portemonnee van ons allemaal. Ik kijk nu al uit naar de mogelijkheden die Moeder Natuur ons opnieuw te bieden heeft.

**Jacoline Prudhomme van Reine, IC-brandwondenverpleegkundige, Rode Kruis Ziekenhuis, Beverwijk.*

Lid WCS Commissie Brandwonden en lid van de redactie WCS Nieuws.